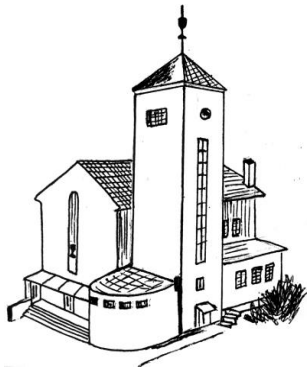

Adventní Sborové listy 2022

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

O čem je advent?

Když se náš kalendářní rok chýlí pomalu ke konci, každý ví, že se blíží Vánoce. O čem jsou, to každý ví. Vždyť i všechna média neopomenou nám sdělit, že „v těchto dnech křesťané slaví narození Krista“. Poněkud stranou pozornosti zůstává, že velká část pravoslavných křesťanů slaví narození Krista ve dnech jiných. Konkrétně až 6 ledna. A není to tím, jak jsem se kdysi domníval, že na východě jsou zkrátka „pozadu“, ale že jejich datum je původní – podle platného juliánského kalendáře. Ten platil už ve 4.století, kdy církev ten den stanovila, podle téhož kalendáře slavil vánoce i mistr Jan Hus i Jednota bratrská, a nahrazen byl až r.1582 papežem Řehořem XIII. (proto kalendářem gregoriánským)

O čem je ale advent? Náš církevní (liturgický) kalendář začíná rok adventem. Je to jakoby předehra ke svátku narození Spasitele. A tak asi byl advent chápán církví od svého vzniku v 7.století - jako příprava. Přípravou se v církvi vždy rozuměl půst. (V pravoslaví, kde se advent drží jako půst, je prý postní i štedrovečerní večeře!) Církevní půst však nebyl ničím jiným než viditelným znamením pokání. Proto také s ním (pokáním) bylo také spojeno i rozdávání dárků chudým a nuzným. A jedině v tomto duchu bylo také možno od svátku narození Krista něco nového očekávat. Např. změnu v chování lidí či přelom situace nebo

alespoň nějaké znamení. Někteří křesťané přitom mysleli na jeho druhý příchod.

Tolik o původním smyslu adventu. Stopy toho vidíme dosud v adventních dobročinných koncertech i jiných podobných akcích, ale především v obecném přesvědčení, že Vánoce mají být svátky klidu a míru – jak, předně, v rodině, tak i ve společnosti a pokud možno i ve světě. Radostné očekávání bylo přenecháno dětem. Nám dospělým zbývá jen radost, když se nám podaří obstarat vše potřebné ke spokojenosti rodiny. Veliká očekávání mezi lidmi nadobro vymizela, od svátků nelze čekat nic.

Co ale máme dělat o adventu my, alespoň podle jména křesťané, navíc, když se blíží svátek Kristova narození a tolik toho o něm víme a věříme. Vezměme si příklad z Marie, matky Ježíšovy, jejíž advent byl opravdu skutečný. Jak čteme u evangelisty Lukáše, když jí anděl Gabriel oznámil, že počne a porodí syna „a ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida“, odpověděla mu prostě a klidně: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova“. Slyšela o sobě velké věci, ale nijak ji ta andělská zvěst nevykolejila, dál dělala všechno, co se pro nastávající matky sluší. Je to snad málo? Kéž by tomu bylo tak i s námi!

Jan Kozlík

Odešla sestra Anna Švancarová

Sestra Anna Švancarová – členka mšenského evangelického sboru - zemřela v úterý 25. října 2022 ve věku 94 let v mšenském Domově seniorů. Narodila se 6. října 1928.

V posledních letech již byla nemocná a postupně ztrácela síly. Nikoliv však dobrou mysl. Charakterizovala ji houževnatost. Byla to žena hluboce věřící a pokud mohla, navštěvovala nedělní bohoslužby v mšenském evangelickém kostele. přesto, že její chůze už nebyla rychlá. Byla však vytrvalá. Byla to svérázná žena s upřímným srdcem neschopná, klamu. Charakteristický byl pro ni úsměv.

Celou dobu, co jsem jí znal, myslela na to, aby se církve různých směrů sjednotily a tím by mohl být zachráněn svět - prostřednictvím víry a konkrétního Božího slova. Věřila, že pokud všichni lidé přijmou za své

konkrétní slovo z bible, stane se zázrak a přestanou války a nastane pokoj a mír

V době svého pobytu ve mšenském Domově seniorů navštěvovala bohoslužby, které jsem zde konal dvakrát měsíčně. V poslední době však již byla upoutána na lůžko. Hned po bohoslužbách jsem jí vždy navštívil. Sotva mě spatřila, její obličej se rozzářil: „*Jé, pan farář.*“ Často vyřizovala pozdrav účastníkům nedělních bohoslužeb. Byla vděčná za každé slovo lidské, za četbu biblických veršů z Hesel Jednoty bratrské a za modlitbu.

V poslední době před smrtí, když už se jí těžko hovořilo, mluvila svými jasnými zářícíma očima. Odešla žena, jejíž život nebyl vždy snadný, byl plný práce i starostí, ale také radostí.

Rozloučení se sestrou Annou Švancarovou se na přání pozůstalé rodiny konalo v rámci bohoslužeb v neděli 13. listopadu 2022 ve mšenském evangelickém kostele.

Přítomni byli pozůstalí, známí a účastníci bohoslužeb.

Čest její památce!

Michal Šimek

Anna Švancarová zůstala věrná svému původu

Paní Švancarová se dožila nejen vysokého věku, ale ten byl mnohonásobně naplněn a to především prací, láskou k bližním i Bohu. Její upřímnost i zásadovost ji zařadila mezi lidi, kteří nelpí na přátelství za jakoukoliv cenu, ale na jeho opravdovosti s vědomím, že ti kteří zůstanou stojí za to.

Abychom poctivě dnes vzpomněli její osobnost, je důležité se vrátit do míst a doby odkud pocházela a to k jejímu otci Josefovi a matce Marii. V Jenichově se před jejíma dětskýma očima měnila díky rodičům malá usedlost ve velké prosperující hospodářství s mnohými polnostmi, sadem, zeleninovou zahradou, kravami, koňmi a vším možným domácím zvířectvem. Pro dceru byli příkladem svou vzájemnou láskou a tvrdou fyzickou prací. Ale i duchovně její matky. Ta pocházela z podkrkonošské evangelické rodiny z Libštátu. Její předkové opustili bohatý statek, aby se přestěhovali do chudšího hospodářství, chalupy,

ale mezi evangelíky a blízko kostela. Otec matky paní Švancarové, děda, byl velký znalec Bible. Vedl nedělní školu pro mládež a i 40 let bez nároku na odměnu hrál každou neděli v kostele na varhany. Zůstali po něm stopy tzv. písmáka, kde popisuje život svůj i předků nejen kolem zemědělských prací, ale i domácího tkalcovství. A tento popisovaný boj o živobytí je celý protká citáty z Bible, neboť víra v Boha naplňovala jejich srdce. Matka paní Švancarové, paní Marie Nová, přenesla toto duchovno ke svému manželovi do Jenichova, také pravidelně navštěvovala evangelický kostel v Nebuželích a i ona tam hrála na varhany.

Anna Švancarová, která vyrůstala v tomto prostředí, jím byla po všech stránkách ovlivněna. Když ji už ve stáří zemřela sestra Marie a účastnila se rozloučení s přítomnou její velmi početnou rodinou prohodila bezděčně, přejícně a bez zájisti: "Takových mladých krásných lidí po ní zůstalo". Ano, paní Švancarová dala přednost své velké lásce panu Josefu Kokešovi, přestože věděla, že s ním zůstane bezdětná. Žili spolu v příkladné lásce až do jeho předčasné smrti, kdy i její bratr ztratil velkého kamaráda. Potom ji přivedl osud do cesty druhého, ale staršího muže, pana Karla Švancara. Byla pro něho velkým požehnáním a i ona s ním prožila krásná léta. Měli společné zájmy, opravili si starý dům i spolu hráli na různé hudební nástroje. A opět láska, vzájemná péče a úcta! Denně se na sebe těšili, když se vracela z práce z Mladé Boleslavi.

A zůstala věrná svému původu a přemýšlivá ve své víře.

Štěpán Votoček (příbuzný Anny Švancarové)

Krátce

Kurátor mšenského evangelického sboru Luboš Skopec se přihlásil do kurzu pro výpomocné kazatele, který organizuje synodní rada Českobratrské církve evangelické.

xxx

Nedělní škola pro děti se od září koná na evangelické faře - vždy třetí neděle v měsíci od 10 hod. paralelně s bohoslužbami.

xxx

Koncert undergroundové kapely Hally Belly z Prahy se konal v sobotu 24.září 2022 ve mšenském evangelickém kostele.

xxx

Biblické kroužky na evangelické faře a v mšenské mateřské škole se pravidelně konají od října. Účastní se jich v 5 skupinách celkem 23 dětí.

xxx

Bratr Josef Maincl rezignoval na své členství ve staršovstvu evangelického sboru ve Mšeně.

xxx

Při bohoslužbách v neděli 23. října 2022 kázala ve mšenském evangelickém kostele seniorátní vikářka Poděbradského seniorátu Míla Hofmanová.

xxx

Vzpomínka na zemřelé v Domově seniorů se v rámci bohoslužeb konala v úterý 1.listopadu 2022. Farář Michal Šimek přečetl jména všech obyvatel domova, kteří zemřeli od obdobné ho setkání v listopadu loňského roku.

xxx

Konvent Poděbradského seniorátu se konal v evangelickém sboru Nymburce v sobotu 12.listopadu 2022. Mšenský sbor zastupovali Lenka Sadílková a Michal Šimek

xxx

Kurátor Luboš Skopec a farář Michal Šimek se setkali během listopadu postupně se zástupci staršovstva evangelických sborů v Mladé Boleslavi a posléze na Mělníku. Obsahem setkání byl rozhovor o eventuální užší spolupráci v budoucnosti, až by mšenský evangelický sbor neměl svého faráře.

xxx

Adventní koncert se konal v pátek 2. prosince ve mšenském evangelickém kostele. Společně vystoupily operní pěvkyně Vanda Šípová (soprán) a varhanice Jiřina Marešová (hrála na varhanní pozitiv). Obě umělkyně sklidily nadšený potlesk od čtyř desítek vděčných posluchačů.

Michal Šimek

17. listopad

Milí přátelé, svátek, který dnes slavíme, otevírá také přemýšlení o současných ohrožení svobody. Jako by každý rok bylo třeba poukázat na jiné síly, které se ji pokouší nabourat, a přitom ještě nedávno držely kdesi pod povrchem. Jako by naše společnost musela neustále bdít sama nad sebou, a nad tím, jak si svobodu udržovat. To je, myslím, docela důležité sdělení pro každý čas, nejen pro Den boje za svobodu a demokracii. Prostě neplatí žádné, že svobodu už pro jednu máme, a že je proto jedno, kdo usedne zanedlouho na Hradě. Nebo že je jedno, když řady našich spoluobčanů vychází do ulic s požadavky laciných a zároveň velmi nebezpečných řešení své nespokojenosti. Není to jedno. Není jedno, když mnozí nekriticky naslouchají heslům typu: „přestaňme kritizovat Rusko a pomáhat Ukrajině, bude levnější plyn!“ Vykresluje to podivný obrázek o nás. Jako bychom si najednou nebyli zcela jistí, kdo je původcem zla, které přináší těžkosti do našich domovů, a také nesmírné bolesti a zkázu napadenému národu.

Boj za svobodu a demokracii předpokládá, že do něj někdo vloží svou energii, svůj čas, své síly, i svou kreativitu v hledání, jak rozkladným silám odolávat. S vděčností se dnes smíme inspirovat i my třeba předlistopadovým disentem. Vzpomínat na ty, kdo své síly spojovali v odporu proti totalitní moci a přispěli k jejímu pádu. Snad mohou připomenout, že i v církvích vyrostlo mnoho bojovníků za svobodu, kteří se neváhali ozvat a riskovat kriminály. (Koneckonců i zde v Mladé Boleslavi Občanské fórum vzniklo na československé faře.) Zápas o svobodu tehdy vyrůstal také ze schopnosti pojmenovat věci pravými

jmény. Mnozí uměli tehdy vládnoucí režim jednoznačně nazývat totalitním zlem. Zlem, které mělo na svědomí mnoho zločinů, ale také způsobilo velký morální rozklad naší společnosti. Mám někdy smutný dojem, že tenhle proces se nám nepodařilo zatím cele obrátit a vystavět porevoluční společnost spíše na morálních základech než na ideologii různých stran. Mám také dojem, že jsme se o mnoho neposunuli ani v tom, co nám bylo v časech totalitních sebráno, a čeho se dnes ani v ostatních postkomunistických zemích příliš nedostává, totiž v přijetí nutnosti nést odpovědnost za věci veřejné, a za svět kolem nás. Nemáme ji stále dostatečně všípenou.

Soudím tak z toho, že dnes namnoze mlčíme, nebo marginalizujeme fakt, že se v nedávné době několikrát zaplnilo Václavské náměstí nespokojenými při protivládních demonstracích. Tentokrát ale nešlo o občany znepokojené ohrožením demokracie jako v minulých letech, nýbrž o rozhněvané nad demokratickou vládou. Jistě, ono je potřeba ve svobodě využívat možnost se projevit, vyslovit nesouhlas, a ti námi zvolení mají mít otevřené uši kritice. Ale co lze z nedávných protivládních demonstrací vyčíst? Hlavně to, že opět sílí tendence nechat věci veřejné ovládnout zastánci bezohledného nacionálního egoismu. Že mezi lidmi narůstá pokušení zřít se spoluodpovědnosti za spravedlnost ve světě. Že spolu s klesající životní úrovní, jejíž příčinou je především válka na Ukrajině, nesílí solidarita, ale sobectví a nenávisť. Že se tu opět lidé nechají ovládat falešně vyvolanými strachy. Že nekriticky podléhají lákavým řešením samozvaných spasitelů. To vše má v mnohém na svědomí dezinformační scéna, se kterou si jen těžko umíme poradit. Já prostě nevím, jak je možné ještě dnes, čase nezávislých médií, tak snadno přesvědčit člověka o opaku všeho zřejmého. Jak je možné, že se to děje stejně, jako to u nás kdysi uměla totalitní moc svým překrucováním skutečnosti, a jako to denně předvádí oficiální ruská média.

Nechci tu ale jen vypočítávat to, co zarmucuje. Na druhé straně, i přes tenhle rozmach rozkladných sil, bych rád poukázal k naději. Dnešní svátek připomíná, že v našem národě se vždycky objevili tací, kteří viděli dál, kteří podrželi, kteří neváhali riskovat zaměstnání, nechali se vyslyšet a mlátit, kteří byli v roce 1989 schopni zmobilizovat statisíce lidí, aby vyšli do ulic. I dnes mnozí z řad občanské společnosti své síly

napínají, ozývají se,... leccos pro zachování svobody dělají. Třeba svolají demonstraci Česko proti strachu. Nadějí mě naplňuje i to, že naše země vyniká nad jiné v pomoci válkou zmítané Ukrajině. A je to tatáž země, která měla v minulosti často ve zvyku před Ruským agresorem kapitulovat. Dnes tedy solidárně stojí za napadeným státem, a to nejen na vládní úrovni, ale také v rámci širší občanské společnosti. Obdivuju mnohé, kteří od počátku války pomáhají prchajícím, a kteří prostě ví, že bez solidarity jedněch s druhými nezvládneme nic z toho, co nás čeká.

Dnes tu tedy chci připomenout, že směr, kam se naše země ubírá, závisí na každém z nás. Nejen na politicích, médiích, na školách, církvích, na studentech, neziskových organizacích, ... ale na každém, komu na životě ve svobodě záleží. Nebojme se přijímat odpovědnost za svět kolem, za svět blízký i vzdálený. Ono se nám to v dobrém vrátí, i když odpovědnost sebou nese i velké nároky. Učme se neustále kritickému myšlení. Ono se stává jedinou hrází proti lžím a dezinformacím. Umějme také vždy a jednoznačně pojmenovávat zlo. Dnes třeba to, které nedaleko od nás útočí na suverénní stát. A nakonec budme bdělí. Budme schopni si všimnout, když naši svobodu cokoli ohrožuje. Budme ochotni napínat všechny své síly tak, aby naše země vždy směřovala právě ke svobodě a demokracii.

Jonatan Hudec (farář evangelického sboru v Mladé Boleslavi; předneseno při vzpomínkové akci v pátek 17. listopadu 2022 u pomníku obětem komunismu na náměstí Republiky v Mladé Boleslavi)

Odešel vynikající pěstitel růží Ivo Tříška

Ve věku nedožitých 89 let poměrně nedávno časem zemřel pan Ivo Tříška, jeden z obyvatelů mšenského Domova seniorů. Většině čtenářů toto jméno zřejmě nic neřekne. Pokud však šel někdo kolem „mšenského důchoďáku,“ možná si vzpomene na pána - v horkých dnech svlečeného do půl těla – jak pečuje o záhony růží. A že se bylo na co dívat. Květy různé barvy, vše pečlivě a dobře obhospodařované. Píle a důslednost panu Tříškovi rozhodně nechyběla.

Kromě pěstování růží a starost o další zeleň pan Tříška jezdil s malým dvoukoláčkem nakupovat i několikrát denně pro některé obyvatele Domova seniorů, kteří by to již sami fyzicky nezvládli.

S panem Tříškou jsem se seznámil před lety v knihovně v 1. patře při bohoslužbách v Domově seniorů. Ne že by chodil na bohoslužby, které se pravidelně konají v knihovně v 1. patře. Jednou při bohoslužbách zaklepal, vešel dovnitř a s omluvou, ale naléhavě mě poprosil, zda bych mu nepomohl s křížovkou. Potřeboval rozluštit jeden výraz snad z církevních dějin, to si už přesně nepamatuji. Domluvili jsme se, že po bohoslužbách se na to podívám a dám mu vědět. Měl jsem trému, nejsem děd Vševed, ale přišel jsem na to a on mi byl vděčný, pomohlo mu to s rozluštěním tajenky.

Od té doby jsme se vzájemnou úctou a respektem zdravili. Nikdy nezapomenu na jeho: „Má úcta.“ Když jsme se někdy spolu zastavili, prozradil mi, jak dosáhl schopností k dobrému pěstování růží. Dělal to stejně jako v mém případě s křížovkou. Když potreboval radu, obracel se na mšenské odborníky – zahradníky a pěstitelé. Víím, že to byla například paní Venuše Svobodová.

S Ivem Tříškou odešlo kus místní historie. Pro Domov seniorů i pro město Mšeno je to velká ztráta. Čest jeho památce!

Michal Šimek (napsáno pro měsíčník Mšensko)

Bohoslužby ve vánočním a novoročním období

Neděle 18.12. 2022 – dětská vánoční besídka 10 hod.

Neděle 25.12. 2022 – Boží hod vánoční 10 hod.
(vysluhování Večeře Páně)

Pondělí 26.12. 2022 - Štěpán 10 hod.

Neděle 1.1. 2023 – Nový rok 10 hod.

Bohoslužby se nekonají na Štědrý den ani na Silvestra.

Salár a dary

Zaplatit salár za rok 2022, věnovat peněžní dar na opravy či provoz sboru můžete platbou na účet sboru č. **230 163 7493 / 2010** nebo osobně v kostele u kurátora Skopce nebo sestry Vidnerové. Děkujeme!

Webové stránky sboru - Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.msenocce.wbs.cz. Najdete tam navíc kompletní text Jonatana Hudce k výročí 17. listopadu.

Požehnané vánoční svátky a nový rok 2023 !

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msenocce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.